

Sygn. akt: I C 108/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o. sek. sąd. Monika Borzym

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. sp. komandytowej we W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. komandytowej we W. kwotę 47 924,89 (czterdzieści siedem tysięcy dziewięćset dwadzieścia cztery i 89/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości 12% w stosunku rocznym za okres od 10.02.2015r. do dnia 04.03.2015r. i 10 % w stosunku rocznym za okres od 05.03.2015r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 270,00 (siedem tysięcy dwieście siedemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. przyznaje B. S., kuratorowi nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, wynagrodzenie w kwocie 2400,00 (dwa tysiące czterysta) złotych , które wypłacić z zaliczek powoda nr (...) i (...).

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. sp. komandytowa we W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. B. kwoty 47 924,89 zł z odsetkami umownymi wg zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP rocznie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto o obciążenie pozwanego kosztami procesu. Podniosła, że nabyła wierzycelność w stosunku do pozwanego wynikającą z umowy pożyczki nr (...) z 29.03.2012r. udzielonej przez (...) im. (...). Dochodzona pozwem kwota stanowi sumę kapitału udzielonej pożyczki, odsetek karnych naliczonych od niespłaconych rat kapitałowych oraz od całości niespłaconego kapitału po dniu wymagalności pożyczki. Podniosła, że w dniu 29.03.2012r. A. B. (1) zawarł umowę pożyczki na kwotę 33800,00 zł. Pożyczka miała być zwrócona w ratach miesięcznych. W przypadku spłaty raty miały być w pierwszej kolejności zaliczane na pokrycie kosztów i odsetek, a dopiero w dalszej na kapitał pożyczki. W dniu 25.06.2012r. pożyczkobiorca zmarł nie regulując należności. Wskutek tego ustało członkostwo A. B. w spółdzielczej kasie a pożyczka została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Odpowiedzialność pozwanego M. B., który jest synem A. B. (1) wynika z art. 922§1 kc. Wezwanie skierowane do pozwanego pozostało bez odpowiedzi.

Kurator pozwanego M. B., nieznanego z miejsca pobytu, wniósł o oddalenie powództwa w całości i nie obciążanie pozwanego kosztami procesu. Podniósł, że ojciec pozwanego wraz z umową pożyczki zawarł umowę ubezpieczenia grupowego ATUT. Wobec śmierci pożyczkobiorcy powódka winna dochodzić roszczenia od ubezpieczyciela zmarłego pożyczkobiorcy, a nie od spadkobierców.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29.03.2012r. A. B. (1) zawarł ze (...) im. (...) z siedzibą w G. umowę pożyczki nr (...). Kwota pożyczki wynosiła 33800,00 zł. umowa została zawarta na okres 29.03.2012r. do 06.03.2017r. w dacie udzielenia pożyczka była oprocentowana w wysokości 19,5% w stosunku rocznym rzeczywista stopa oprocentowania wynosiła 28,82% w stosunku rocznym a kwota do zapłaty na rzecz pożyczkodawcy (...),37. Całkowity szacunkowy koszt kredytu wynosił 22.612,37 zł, szacunkowa wartość odsetek 18 756,37 zł, a koszty związane z zawarciem umowy 1372,00 zł. w związku z zawarciem umowy pożyczki A. B. przystąpił... do umowy grupowego ubezpieczenia Atut jako zabezpieczenia pożyczki. Koszt zabezpieczenia wyniósł 2484,00 zł. stosownie do umowy pożyczki roczna stopa zadłużenia przeterminowanego wynosiła czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, który na dzień zawarcia umowy wynosiła 24%.

(d.: umowa pożyczki – k. 9-11v)

A. B. (1) dokonał spłaty 3 rat pożyczki kwotach po 875,94 zł w dniach 06.04.2012r., 06.05.2012r. i 06.06.2012r., z tego na odsetki została zaliczona kwota łącznie 1216,40 zł, a na kapitał pożyczki kwota 1411,42 zł. A. B. (1) zmarł 25.06.2012r., nie spłacając pozostałej części pożyczki. Na datę jego śmierci do spłaty pozostawała kwota 32.388,58 zł kapitału pożyczki oraz kwota 328,77 zł odsetek umownych od pożyczki.

(d.: akt zgonu – k. 18, harmonogram spłaty pożyczki – k. 91-92, niekwestionowane rozliczenie wysokości zadłużenia – k. 89)

Umową cesji wierzytelności z dnia 23.12.2013r. (...) im. (...) z siedzibą w G. zbył wierzytelność z tytułu umowy pożyczki z A. B. (1) na rzecz (...) sp. z o.o. sp. komandytowej z siedzibą we W..

(d.: umowa cesji wierzytelności – k. 14-16)

Pismem z dnia 11.08.2014r. (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą we W. wezwała M. B. do zapłaty kwoty 45 988,01 zł jako następcę prawnego pożyczkobiorcy. Na kwotę tę składała się kwota 32 388,58 zł z tytułu kapitału pożyczki oraz kwota 13 599,43 zł odsetek karnych.

(d.: pismo – wezwanie do zapłaty – k. 19-20)

Sąd Rejonowy w Kętrzynie postanowieniem z dnia 19.06.2017r. w sprawie INs 334/16 stwierdził, że spadek po A. B. (1) na podstawie ustawy nabył jego syn M. B. w całości.

(d.: postanowienie SR Kętrzyn – k. 56 akt INs 334/16)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy sąd ustalił w oparciu od dokumenty prywatne przedłożone przez powoda, które nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. W szczególności nie były kwestionowane: fakt zawarcia umowy pożyczki i jej wymagalności, wysokość pożyczki, wartość dokonanej przez pierwotnego dłużnika spłaty rat pożyczki oraz sposób ich rozliczenia, ponadto cesja wierzytelności i legitymacja czynna powódki. Strona pozwana nie kwestionowała także pozostałej do wysokości kwoty kapitału pożyczki oraz wysokości naliczonych odsetek od daty wymagalności pożyczki do dnia wniesienia pozwu. Fakt nabycia spadku po A. B. (1) przez pozwanego M. B. wynika z dokumentów urzędowych, których prawdziwość nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z art. 720 k.c., pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki, a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzu o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości (art. 720 k.c.). Pożyczka jest umową, przy której podobnie jak przy umowie sprzedaży dochodzi do zmian w obrębie prawa własności przedmiotu umowy (Z. Gawlik: Komentarz do art. 720 Kodeksu cywilnego; komentarz LEX 2014). Obowiązki pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie (oprocentowanie pożyczki). Tak długo, jak długo przedmiot pożyczki nie zostanie wydany pożyczkobiorcy, tak długo nie może powstać obowiązek jego zwrotu, obciążający pożyczkobiorcę.

W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zatem zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę pożyczki, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (vide – wyrok S. Apel. W Łodzi z 18.06.2015r., I ACa 33/15, LEX nr 1789954).

Na powyższą okoliczność powódka przedłożyła zawartą przez poprzednika prawnego pozwanego umowę pożyczki ze swoim poprzednikiem prawnym, z której wynika ponadto iż przedmiot pożyczki został wydany pożyczkobiorcy. Wskazana umowa nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Jak już wyżej wskazano, stosownie do art. 720 k.c., skutek przeniesienia na własność biorącego przedmiot pożyczki przez pożyczkodawcę jest, powstający w tym momencie po stronie pożyczkobiorcy, obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie.

Stosownie do art. 922§1 k.c., prawa i obowiązki zmarłego przechodzą na jego spadkobierców. Jak wynika z prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 19.06.2017r. w sprawie INs 334/16 pozwany M. B. jest spadkobiercą biorącego pożyczkę A. B. (1). Stosownie do powołanego art. 922§1 k.c. przeszedł zatem na niego obowiązek dokonania zwrotu pożyczki.

Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej odnoszących się do ewentualnego zobowiązania ubezpieczyciela pożyczki względem pożyczkodawcy i jego następcy prawnego z tytułu zabezpieczenia pożyczki, należy wskazać, że kwestia ta miałaby istotne znaczenie, gdyby roszczenie powoda zostało zaspokojone przez ubezpieczyciela w całości albo w części. Z bezspornych okoliczności sprawy wynika natomiast, iż ubezpieczenie nie zostało wypłacone. Zawarcie umowy ubezpieczenia jednocześnie nie uchyła odpowiedzialności zobowiązanego za spełnienie zobowiązania. Jego istotą bowiem było zapewnienie stronom umowy pożyczki – odpłatnej – ochrony na wypadek zaistnienia okoliczności uniemożliwiających spłatę pożyczki.

Z kolei żądanie, co do zapłaty odsetek umownych znajduje oparcie w treści §7 i 12 umowy pożyczki oraz art. 359§1 k.c. Żądanie zapłaty odsetek karnych za opóźnienie w spłacie pożyczki za okres od daty wymagalności do dnia wniesienia pozwu opiera się na treści §21 umowy oraz art. 481§1 k.c. Z kolei możliwość żądania zapłaty dalszych odsetek po dacie wniesienia pozwu wynika z art. 482§1 k.c. i karnych znajduje oparcie w dyspozycji art. 481§1 kpc.

Mając to na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Stosownie do żądania pozwu, dalsze odsetki po dacie wniesienia pozwu miały być liczone w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie. Pozew został wniesiony dnia 10.02.2015r. Stopa kredytu lombardowego NBP wynosiła w dacie wniesienia pozwu do dnia 04.03.2015r. – 3% w stosunku rocznym, natomiast od dnia 05.03.2015r. do chwili obecnej 2,5% w stosunku rocznym, stąd jej czterokrotność to odpowiednio 12% i 10% w stosunku rocznym jak wskazano w pkt I wyroku.

Sąd uwzględnił także żądanie powoda w zakresie kosztów procesu stosownie do art. 98§1 i 3 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Co do wysokości kosztów procesu, Sąd uwzględnił koszty opłaty od pozwu poniesione przez powódkę, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości

określonej w §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804). Przy orzeczeniu o zwrocie kosztów procesu powódce Sąd uwzględnił także poniesione przez powódkę koszty z tytułu ustanowienia kuratora nieznanemu z miejsca pobytu pozwanemu.

O wynagrodzeniu kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego orzeczono na podstawie art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.) w zw. z §1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r., poz. 1476) oraz §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804).